

Skærtorsdag 2025 – 1. tekstrække

Nygårdskirken 17. april 2025, kl.17

Tekst: Matthæusevangeliet 26, 17-30

Salmer: 786; 477; 458; 461; 466, v.2; 455

Jesus Kristus – tak for du giver os dig selv. Amen.

Det er noget af det smukkeste i Jesu liv – dette hans sidste måltid. Der hviler et særligt lysskær over det: Det aftensbord er ikke bare belyst af olielamper eller vokslys – men af et himmelsk lys, et guddommeligt lys: Det stråler ud fra Jesus selv – fra hans ansigt, fra hans ord, fra hans hænder, fra hans hjerte – stråler af nænsomhed og omsorg omslutter blidt dem, Jesus spiser sammen med og det han rører ved, brødet og vinen først og fremmest. Ved dette måltid er himlen sænket ned over jorden – og der spises ikke kun for kroppens og sansernes skyld; her fyldes sjælen af livskraft fra Gud. Det skete i Jerusalem den sidste aften i Jesu liv for 2000 år siden. Og det sker hver gang vi holder nadver sammen: Himlen sænkes ned over os på jorden og Gud mætter vores sjæle. Gud kommer til os. Til *os*: For *hvor* var det, de spiste sammen den aften – Jesus og hans disciple? Det var *hos den og den*, som Jesus citeres for at sige – altså

Skærtorsdag 2025 – 1. tekstrække

hos en tilfældig og anonym borger. ” ... *hos dig* vil jeg holde påskemåltidet sammen med mine disciple.” siger han – hos dig, hos mig, hos os! Her vil Gud sænke sit himmelske lys over os, velsigne os og mætte os med fred, trøst, mod, håb og glæde. Måske spørger du dig selv? Hvordan kan *jeg* være *værdig* til at få alt det? Og du skal vide, at du *er* værdig: Jesus gør dig værdig ved at vælge dig! Som han valgte den anonyme borger at spise hos: Den borger havde ikke udmærket sig på nogen måde – han var hvem som helst, han var os alle. Du skal heller ikke kvalificere dig til at være Gud værdig – din værdighed skænker Han sig selv, for Han ser dig og elsker dig! For *hvem* var det Jesus spiste sammen med den aften? Sine disciple, ja, men havde de gjort sig særligt fortjent til at være hans elever? Bestået en særlig optagelsesprøve for at bevise at de var gode nok? Nej de hørte til hos Jesu, fordi *han* havde valgt dem. De var hvem som helst – og bestemt ikke bedre end andre: Jesus kendte alt til deres svaghed – de ville alle svigte ham før dagen var omme. Han vidste det – men han netop *ikke* svigte *dem*! Netop dem har han valgt – netop dem giver han sig selv, sit liv, sit hjerteblod. Disse fejlbarlige mennesker. Judas ja – men i

Skærtorsdag 2025 – 1. tekstrække

virkeligheden hvem som helst af dem. Hvem som helst af os. For Jesus giver sig selv til hvem som helst – til dig og mig, til os der har brug for netop det, han har at give: Befrielse fra os selv og alle vores svagheder, mangler og svigt – os, netop os faldne vil han rejse op, give oprejsning. Jesus gav – disciplene fik! Jesus giver – vi får. Jesus giver os et fællesskab at høre til i - et fællesskab som ikke falder fra hinanden selv om vi svigter, ja selv ikke hvis vi forlader det – som Judas, der forlod aftensbordet for at sætte sit forræderi i gang. For fællesskabet afhænger ikke af os – men af Jesus: Himlen sænkes ned over os på jorden og Guds mætter vores sjæle. Gud kommer til os. Uanset hvor vi er og hvem vi er. Det himmelske lys fylder os sammen med brødet og vinen og gør os til ét. Med hinanden – og med Gud. Ét med tro, håb og kærlighed – ét med nyt mod og styrke til at lægge det gamle bag os og tage imod en ny fremtid. Glædelig skærtorsdag!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.